

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 322/2014
16.04.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Г.М., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.М., адв. Р.Т., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеу 7К бр. 1330/12 од 22.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3811/13 од 30.09.2013. године, у седници већа одржаној дана 16.04.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.М., адв. Р.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеу 7К бр. 1330/12 од 22.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3811/13 од 30.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеу 7К бр. 1330/12 од 22.04.2013. године окривљени Г.М. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању једне године коју ће издржати у просторијама у којима станује, које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и одређено да уколико осуђени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом оштећени је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу, док је окривљеном на основу одредбе члана 297. став 5. КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци рачунајући од дана правноснажности пресуде, с`тим што се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања те

мере. Окривљени је обавезан и на плаћање трошкова кривичног поступка и судског паушала, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3811/13 од 30.09.2013. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Г.М., адв. Р.Т. а пресуда Основног суда у Ваљевоу 7К бр. 1330/12 од 22.04.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног Г.М., адв. Р.Т., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) и то конкретно одредбе члана 439. тачка 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП-а одржао седницу већа на којој је размотрио списа предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.М., је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП-а).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) окривљени преко свог браниоца и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП-а), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Г.М., у поднетом захтеву као разлог подношења само формално означава повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, због које је подношење захтева дозвољено при том не опредељујући у чему се она састоји, а суштински из образложења захтева произилази да се побијане пресуде оспоравају у погледу утврђеног чињеничног стања и оцене изведених доказа, пре свега налаза и мишљења вештака саобраћајне струке, а што све по ставу Врховног касационог суда не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП-а дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу а због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд исти, на

основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**